

— Ами сетне?

— Сетне е лесно. Като порастне патето, ще снесе деветъ яйца. Отгъхъ ще се измжтятъ деветъ нови патета. Кога почнатъ да носятъ и тѣ пона день ще събираме една кошница пачи яйца. Ще си живѣемъ като болярци.

— Ела сега да ядешъ, че изстина попарата.

— Нѣма да сложа къшей въ устата си, додето не ми донесешъ лисичка.

И баба Мърморанка легна пакъ на очи. Почна сърдита да рита.

На другия день дѣдо Мърморанъ откара на пазара козичката и я продаде. Съ полученитѣ пари си купи една вехта пушка. Върна се въ къщи. Изправи се на прага и се почеса по тила.

— Не зная какъ да помамя лисичката, че да я гръмна . . .

— И туй ще те науча! — викна баба Мърморанка. — Ти вземи патето и го вържи съ конецъ за крака. Като идешъ въ гората набий едно колче и вържи другия край на конца за колчето. Следъ това се скрий въ нѣкоя шубръка и чакай. Патето ще вземе да крѣка, лисицата ще го чуе и ще пристигне. Щомъ посегне да го лапне, ти я гръмни!

Каквото го научи баба Мър-

Ас. Василевъ

моранка това стори дѣдо Мърморанъ. Върза патето въ гората и то нали е глупаче — започна да граче. Чу го лисицата и пристигна. Дѣдо Мърморанъ нагласи пушката, прицели се и рече:

— Добре дошло, кожухче!

— Бумъ! — гръмна пушката.

Облакъ димъ закри патето и лисицата отъ очитѣ на добрия старецъ. Когато пушека се дигна — дѣдо Мърморанъ отиде да прибере лисицата, но що да види? — Отъ лисицата нѣма следа, а до колчето лежи горкото пате — простреляно. Намѣсто лисицата дѣдо Мърморанъ олучилъ патето.

Тѣй останаха дѣдо Мърморанъ и баба Мърморанка безъ козица съсъ брадица и безъ криво пате, дето тѣй се клати. И намѣсто попара, сега ядатъ сухи дрѣнки.

(По О. Якобсонъ)

А. Каралийчевъ